

σμάτιον, καταλήγον διὰ τῶν λέξεων. «Ο λόγος (τοῦ Βισμαρκ) χαλινάγωνε τοὺς θορυβοποιούς. ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ μόνον τὸν Θεὸν φοβούμεθα». Εἰς τὰς λέξεις ταύτας δόλο-κλον τὸ θέατρον ἐξερρήγη εἰς χειροκροτήσεις καὶ ἀπῆλτε τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ὁσμάτιου, ἀλλ' ὁ διευθυντὴς τοῦ θεά-τρον, ἐπειδὴ παρίστατο ἐν αὐτῷ Ῥώσσοι τινὲς διπλωμά-ται, δὲν ἐπέτρεψε τοῦτο καὶ ἐτιμώρησε τὸν αἰοῖδον διὰ προστίμην.

«Ο κ. Θ. Ν. Φιλοδελφεὺς δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν Πρυτανεῖαν ἀνήγγειλεν ὅτι συνιστᾷ ἐτήσιον διαγώνισμα ἐπὶ χιλιδράκμῳ ἄλλω ὑπὲρ τοῦ κρηθισμένου ἀρίστου ποιητικοῦ ἔργου. Παρεκάλεσε δὲ ὅπως τὸ διαγώνισμα προκηρυχθῇ καὶ ἐφέτος, τιθεμένης τῆς προθεσμίας αὐτοῦ μέχρι τοῦ προσε-χούς Ὀκτωβρίου, εἰ δυνατόν, ὅπως συμπέσῃ ὁ χρόνος τῆς βραβεύσεως πρὸς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Ἀνὰ πᾶσαν δὲ τριετίαν ὁ γενναῖος καὶ φιλόμουσος ἀγωνοθέτης δρίζει νὰ κρίνονται μεταφράσεις τῶν ἀρίστων ποιητικῶν ἔργων ἐκ τῶν ἑνῶν φιλολογίων.

— «Ο περὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐντρίβεστος καθη-γητὴς Κ. Κομπάρετης ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ τελευταίῳ τεύ-χει τοῦ περιοδικοῦ «Νέας Ἀνθολογίας» ἐμριβθὴ καὶ διδα-κτικωτάτην πραγματείαν περὶ τῶν προσφάτων ἀρχαιολογι-κῶν ἀνακαλύψεων ἐν Κρήτῃ. Προκαταρχόμενος ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς ἐκφέρει ἐν γένει τὰς ἐν Ἑλλάδι γενομένας ἐσχά-τως γονίμους ἀνασκαφάς, μετὰ πολλῶν ἰδίων ἐγκωμίων μνη-μονεύων τὰς ἐργασίας τῆς ἐν Ἀθήναις «Ἀρχαιολογικῆς Ἑ-ταιρίας». Ἡ δὴ διακριθὴ τοῦ Κ. Κομπάρετης εἶνε λεπτομε-ρὴς ἀφήγησις τῶν ἀπὸ τῆς Βενετοκρατίας μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἐν Κρήτῃ ἐνεργηθεισῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, φυσικῶς δὲ τῷ λόγῳ μετὰ μείζονος ζήλου ἐνδιατρίβει ὁ Κ. Κομπάρετης περὶ τὴν πολυθρύλητον ἐπιγραφὴν τῆς Γόρτυ-νος, εἰς τῆς τὴν διαφωτιστὴν ἐναμίλλως ἡσχολήθησαν οἱ κο-ρυφαῖοι τῆς φιλολογικῆς καὶ νομικῆς ἐπιστήμης. διότι ἡ παναρχαία ἐκείνη ἐπιγραφὴ εἶνε μνημεῖον πολυτιμώτατον καὶ ὑπὸ διαιλεκτικῆν ἐποψὴν καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου παρα τοῖς ἀρχαίοις Κρησίν. Ἐν τέλει ὁ Κ. Κομπάρετης ποιεῖται μνείαν εὐφημον τοῦ ἐν Κρήτῃ ἐγγωρίου Συλ-λόγου, οὗ οἱ ἑταῖροι ἀξιεπαιδευμένους καταβάλλουσι πόνους πρὸς διάσωσιν τῶν προγονικῶν κειμηλίων.

— Ἡ ὑπόθεσις τῆς κλοπῆς τοῦ νομισματικοῦ μουσείου ἐπαυλῆθε καὶ πάλιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Γνωσθέντος ὅτι ὁ πρῶν γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ι. Ζωγράφος ἡγόρασε δακτυλιόλιθον, ποιερχόμενον ἐκ τοῦ μουσείου, διετάχθη ἡ κατάσχεσις αὐτοῦ. Ὁ κ. Ζωγράφος ἀνακρι-θεὶς κατέθηκεν ὅτι ἡγόρασεν αὐτὸν παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου κ. Γρ. Μπουρνιά, ὅστις εἶχε λάβε τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐκ τοῦ μουσείου ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἄλλων ἀρχαίων νομι-σμάτων. Ἡ δὲ ὁμῶς ἡ ἀνάκρισις λέγεται ὅτι ἐξηκριβώσεν ὅτι ὁ δακτυλιόλιθος περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ μου-σείου μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἣν ἐνήργησεν ὁ κ. Μπουρνιάς. Ὁ δακτυλιόλιθος, περὶ οὗ μέγας γίνεται λόγος, εἶνε χρώματος βαθέος ἐρυθροῦ καὶ φέρει γεγλυμμένην τεχνικώτατα κεφα-λὴν Ἀπόλλωνος.

— Κατὰ τὰς ἐν Ἀμοργῷ ἐνεργουμένας ἀνασκαφάς, ἀνε-καλύφθησαν πέντε ἐπιγραφαὶ καὶ τρεῖς κεφαλαὶ ρωμαϊκῆς τέχνης.

— Ἐν Αἰγίνῃ, ὑπὸ ἐργατῶν σκαπόντων ἐν ἀμπέλῳ, ἀνευρέθη στήλη τετραγώνος μαρμαρίνη, μὲ ἐπιγραφὴν «ὄρος τεμένους Ἀθηναίας», ἥτοι ὄρος τεμένους Ἀθηνᾶς. Ἡ στήλη κατεσθῆθη.

— Κατ' αὐτὰς θὰ ἀρχίσωσιν ἐν Τανάγρα ἀνασκαφαὶ δαπάναις τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

— Ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γάλλου ὑ-πουργοῦ ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ officier d' Académie εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει «Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου» κ. Καλλιᾶδην.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τα-χιδρωμείων καὶ τηλεγραφῶν ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ τηλεγραφικοῦ συστήματος duplex, δι' οὗ μεταβιβάζονται διὰ τῆς αὐτῆς γραμμῆς δύο συγχρόνως τηλεγραφήματα, μετὰ τῶν Ἀθηνᾶν καὶ τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν Πατρῶν, Τριπόλεως καὶ Λαρίσσης. Βραδύτερον τὸ σύστημα τοῦτο θὰ εἰσάγῃ καὶ εἰς ἄλλα τῶν σπουδαιότερων τηλεγραφείων τοῦ Κράτους.

— Ἐν Πάτραις ἀπὸ τινων ἐσπερῶν φωτίζεται ἡ μεγάλῃ

τῆς πόλεως πλατεῖα καθ' ἐκάστην δι' ἀπλέτου ἡλεκτρ. καὶ φω-τός, ἐκπεμπομένου ἀπὸ δύο ἐστιῶν, ἰδρυθεισῶν ἐπὶ τοῦ ἐ-ξώστου τοῦ θεάτρου. Αἱ ἐν τῷ θεάτρῳ τοποθετηθεῖσαι, μη-χαναὶ πρόκειται κυρίως νὰ φωτίσωσι τὴν αἴθουσαν αὐτοῦ, ἐκ περισσοῦ δὲ διὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν φανῶν καὶ τοῦ στηθησμένου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πλατείας θὰ συμπληρωθῇ ζωηρότατος ὁ φωτισμὸς τῆς ὅλης πλατείας.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Καρόλου Μπὲν ἀγγέλλεται ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἰνολογικὰ» ἐκδόσις πραγματείων περὶ συστημα-τικῆς παρασκευῆς, βελτιώσεως καὶ διατηρήσεως τῶν οἴνων, καθὼς καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν βελ-τίωσιν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἀγγελλόμενον σύγγραμμα, ἔργον τοῦ κ. Ὁθωνος Ρουσοπούλου, νέου ἐπιστήμονος καὶ εὐδοκί-μου χημικοῦ, θὰ συγκαταίει ἐκ δέκα περίπου τυπογραφικῶν φύλλων σχήματος ὄγμου, μετὰ πολλῶν ἐπεξηγηματικῶν ἐν τῷ κειμένῳ εἰκόνων.

— Ἐκ τῶν καταστημάτων τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινί-δου ἐξεδόθησαν ἐκ τοῦ 4ου μέρους τοῦ Corpus Juris Ci-vilis αἱ Νεαραὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ μετ' ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων ὑπὸ τοῦ κ. Ἡλ. Λιακοπούλου. Τὸ τεῦχος τι-μὰν δραχμῆς. Αἱ Νεαραὶ εἰσὶν ἀπαραίτητον διὰ πάντα νομικόν, φοιτητὴν, ἢ δικηγόρον ἢ δικαστὴν βοηθήμα. Ἡ συμπληρώσις τοῦ 6' τόμου τῶν Πανδεκτῶν πλησιάζει.

— Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ Παρνασσοῦ. Περιεχόμενα αὐτοῦ: Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου, Λόγος εἰ-σιτήριος εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Φιλοσοφίας. — Καλλιόπης Κεχαγιᾶ, Ὀνειρον. — Α. Χ. Πρακτικὰ κοινοτικῆς ἐν Ἐρ-μουπόλει συνελεύσεως ἀφορρῆς τὴν ἔρρουν τοῦ γυμνασίου Σύρου. — Ι. Σακελιῶνος, Κυπριακὴ διαθήκη τῆς ἹΕ' ἐκα-τονταετηρίδος. — Ἐργασίαι συλλόγου.

— Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Βιβλιοπωλείου Βίλμπεργ κ. Γουλιέλμου Μπάρτ ἐξεδόθη Ὀδηγὸς τῆς συμπεριφο-ρᾶς κατὰ τὸ ἀγγλικόν τοῦ Don't ὑπὸ Καρόλου Ἐρρίκου Γέλ-βετ. Τὸ ἔργον τοῦτο διαγράφον τοὺς κυριωτάτους τῶν κανόνων τῆς ἐθιμοταξίας ὡς πρὸς τὰς ἐπισκέψεις, τὴν ἐπι-στολογραφίαν, τὰ γεύματα, ἢ τὰς κοινωνικὰς σχέσεις, εἶνε δημοτικώτατον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, κατὰ δεκάδας χιλιάδων ἀντιτύπων κυκλοφοροῦν, καὶ παρ' ἡμῶν δὲ θέλει γαίνῃ πάγκοινων. Τὸ τεῦχος μετὰ φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον κοσμεῖται καὶ διὰ καλλιτεχνικῶν τριχρώμου ἐξωφύλλων. Τιμὴ αὐτοῦ εἶνε διὰ τοὺς ἐν Ἀθῆναις δρ. 1, διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 1.10 καὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 1.20.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ζεὺς Μωάμεθ, ἱλαροτραγωδία εἰς τρεῖς πράξεις ὑπὸ Ἰακώβου. Ἐν Ἀθήναις 1888. Τεύχος εἰς μικρὸν ὄγδον ἐκ σελίδων 115. Τιμὰται δραχμῆς.

Κ. Σ. Πέρβελη, Ἑθνικὸν δραματολόγιον : Α') Ὁ Δρα-ματογράφος, τραγωδία πρωτότυπος εἰς πράξεις πέντε, εἰκό-νας 6. Β') Ὁδῆσος 1888. Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 119. Β') Τὸ Ὀνειρον, δράμα οἰκονομικῶν πρωτότυπον εἰς πράξεις πέντε καὶ εἰκόνας 6. Ἐν Ὁδῆσῳ 1888. Τόμ. εἰς 8ον, ἐκ σελ. 75.

A plea for Greece (Συνηγορία ὑπὲρ Ἑλλάδος) κτλ.

Τοιαύτην φέρον ἐπιγραφὴν ἐξεδόθη πρὸ πολλῶν ἡδὴ μη-νῶν ἀγγλικὸν βιβλίον μετὰ πολλῆς κομψότητος καὶ φι-λοκαλίας ἐκτετυπωμένον. Ὁ ἀνὴρ αὐτοῦ συγγραφεὺς ὀνομάζει ἑαυτὸν ἀπλῶς «ἀληθὴ φιλέλληνα», τὸ δὲ ἔργον αὐτοῦ μεστὸν φιλοφροσύνης καὶ στοργῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν χώραν προήγαγεν εἰς τὸ φῶς ὡς ἐμπνευστὴν τῶν ἑορτῶν τοῦ προσφίλους ἡμῶν διαδόχου. Ὁ συγγραφεὺς τὸ μικρὸν τοῦτο πόνημα, «ὅστις μικρὸν τε φίλην τε», κατὰ τὸν Ὀμηρον, εἶνε ἀληθῶς ἄξιος τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης, διότι οὔτε κόπων οὔτε δαπανῶν ἐποίησεν, ἵνα ἐγείρῃ γενναίαν φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποθέσεως. Ὡς γνήσιος δὲ Ἀγγλὸς δὲν ζῆτεν ν' ἀντλήσῃ τὰ εἰς χεῖρ ἡμᾶς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἱστο-ρικῶν μνημείων καὶ ἀντίσεων, ἀλλὰ προσέχει αὐτὰ τὰ πράγματα ὡς μάρτυρας, συγκρίνει μαθηματικῶς τὰ παρόν-τα πρὸς τὰ παρρηγμένα, παραλλήλῃ εὐστόχως τὰ ἡμέ-τερα πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἑξένοις ὑπέροχα καὶ συνάγει πορίσματα εὐμενῇ, ἀπλαστα καὶ δι' ἀριθμῶν μόνον ἐστηριγμένα.

Ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας αὐτοῦ ὁ Ἀγγλὸς φιλέλλη

ἀφ' ἧται διὰ βραχέων τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν περιπετείας πρὸ τῆς τελευταίας ἡμῶν παλιγγενεσίας καὶ μετὰ ταῦτα μέ-
χρ' ὧν προσφάτων συμβάντων. Ἐν δευτέρῳ δὲ κεραλαίῳ
ἐπιγεγραμμένῳ περὶ τῆς προαγωγῆς τῆς Ἑλλάδος ἀνα-
γράφει μετ' ἀκριθείας τὰς κυριωτάτας ἀπὸ τῆς ἐπανα-
στάσεως πρῶτους ἡμῶν ἐν τῇ ναυτιλίᾳ, τῇ γεωργίᾳ, τῷ
ἐμπορίῳ, τῇ βιομηχανίᾳ καὶ καθ' ὅλου ἐν ταῖς διαφόροις τέ-
χναις καὶ ἐπιστήμαις, παραθέτων ἐν πᾶσιν ἀριθμούς ἐξελη-
λεγμένους καὶ ἐπικαλούμενος ὑπὲρ τῆς γνώμης του τὰς
μάλιστα ἀξιοπίστους καὶ ἀναμνησθητέους μετρυρίας. Ὁ
δ' ἐπίλογος τοῦ ἔργου, ἐπιγραφόμενος «αἱ ἐλπίδες», περιέχει
τὰ εὐμενῆ τοῦ συγγραφέως συμπεράσματα, ἐμφαίνοντα
ἀκραιφνῆ ἔνθερμον φιλελληνισμόν καὶ περαινέται δι' εὐλι-
κρινύς πρὸς τοὺς Ἕλληνας παραινέσεις ὑπὲρ τῆς δημο-
σίας οἰκονομικῆς αὐτῶν ἐπανορθώσεως καὶ προνοίας. Καὶ
ἡ πραγματεία αὕτη εἶνε ἔργον τοῦ ἐν Πάτραις φιλελλήνου
προξένου τῆς Δανίας κ. Marshall, οὗ ἑτέραν πραγματείαν
περὶ Ἑλλάδος ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος ἡ Ἑστία κατὰ μετά-
φρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Χ. Κορύλλου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 26 Φεβρουαρίου.

Λόγος ἐγένετο κατ' αὐτὰς περὶ συνομολογήσεως δανείου
ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Τὰ περὶ τούτου ἔχουσι κατὰ τὰς
ἐφημερίδας οὕτως : Ἡ κυβερνήσις καθορῶσα ὅτι δὲν εἶνε
κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν περίστασις πρὸς συνομολόγησιν
τοῦ μεγάλου δανείου, ὅπερ συναρθῆσεται πρὸς ἐνοποίησην
τῶν δανείων, ἀπεφάσισε νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ πρὸς τοῦτο
δαφν, ἐξασφαλίζουσα μετρίαν τιμὴν εἰς τὸ συνάλλαγμα,
τῆς ὑπερτιμῆσεως τοῦ ὁποίου κυριωτάτη αἰτία εἶνε ἡ
ἐκάστοτε πληρωμὴ τοῦ τοκομεριδίου. Ὅπως λοιπὸν ἀπο-
τρέψῃ τὸν κίνδυνον τῶν διακυμάνσεων τῆς τιμῆς τοῦ ἐξω-
τερικοῦ συναλλάγματος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς τοῦ
τοκομεριδίου καὶ συγχρόνως ἐπιτύχῃ ἔκπτωσιν αὐτοῦ, ἀπε-
φάσισε νὰ συνάψῃ δάνειον, ἐξασφαλίζον αὐτῇ τὴν πληρω-
μὴν τοῦ τοκομεριδίου ἐπὶ τινος περιόδου, ὅπως μὴ ἔχουσιν
αὕτη ἀνάγκην ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος δυνήθῃ νὰ υποτι-
μῇ τὴν τιμὴν του μέχρι τοσούτου, ὥστε νὰ προλειάνῃ
τὴν δόδον εἰς συμφορτωτέρους ὅρους διὰ τὸ μέγα δάνειον.
Οἱ ὅροι, τὸ ποσὸν καὶ ἡ ἐποχὴ τοῦ δανείου τούτου τῶν το-
κομεριδίων δὲν ἐσυμφωνήθησαν ἀκόμη ὁριστικῶς.

— Νέα ἐπιχειρήσις τοῦ παρ' ἡμῖν διατρίβοντος ὁμογε-
νοῦς κ. Ἰωνίδου, ἐκτός τῆς ἤδη μνημονευθείσης περὶ συ-
στάσεως ἐταιρίας ξενοδοχείων, ἀγγέλλεται. Ὁ κ. Ἰωνίδης
διετέλει διαπραγματευόμενος, ὅπως μεγάλῃ ἐταιρίᾳ ἐξ Ἀγ-
γλων καὶ Ἑλλήνων κεφαλαιούχων ἀναλάβῃ τὴν ἐκμετάλ-
λευσιν πασῶν τῶν ἱαματικῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ
ἰδρύσῃ παρ' ἐκάστῳ αὐτῶν λουτρὰ εὐρωπαϊκῶς διερρυθμι-
σμένα, ξενοδοχεῖα τέλεια καὶ ἄνετα, καταστήσῃ δὲ ἐκά-
στον τῶν τοιούτων μερῶν τόπον ἀληθοῦς ἀναψυχῆς διὰ
θεοδρομικῶν, ἐξωχρίσεως τῶν πέριξ, χαράξεως περιπά-
των κτλ.

— Ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ ἐκπονήσασα τὴν μελέτην τοῦ ἀπὸ
Πύργου εἰς Μεγαλόπολιν σιδηροδρόμου, καθήρτισεν δύο σχέ-
δια αὐτοῦ : Κατὰ τὸ ἐν ἡ γραμμὴ παρακολουθεῖ τὴν πα-
ραλίαν καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ μήκος τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς
Πελοποννήσου, διερχομένη διὰ τῶν πλουσιωτάτων εἰς ποι-
κίλα προτόντα καὶ ευφρόνως ἐπαρχιῶν τῆς Ὀλυμπίας καὶ
Κυπαρισσίας· κατὰ τὸ ἑτερον, εἶνε μεσόγειος, βαίνουσα πρὸς
τὴν Μεγαλόπολιν διὰ Καρυταίνης, Δημητσάνης, κτλ. Ἡ δευ-
τέρα γραμμὴ εἶνε βραχυτέρα τῆς πρώτης, ἀλλὰ πολυδαπα-
νωτέρα, ὥς ἐκ τῶν πολλῶν καὶ σπουδαίων τεχνικῶν ἔργων.
Οἱ ἐκπονήσαντες τὰ σχέδια θεωροῦσι προτιμητέαν τὴν
διὰ τῆς παραλίας διερχομένην γραμμὴν.

— Ἐκκαθαρισθέντος τοῦ Τριανταφυλλίδου κληροδοτή-
ματος, ἐξ οὗ πρόκειται νὰ ἰδρυθῶσιν αἱ γεωργικαὶ σχολαί,
δημοσιεύεται προσεχῶς τὸ διάταγμα περὶ συστάσεως αὐ-
τῶν. Πρὸς τὸ παρὸν συνιστῶνται δύο σχολαί, ἡ μία ἐν
Ἀθήναις καὶ ἡ ἑτέρα ἐν τῷ δωρηθέντι ἐπ' ἐσχάτων κτή-
ματι Ἀττικῶν. Ἡ ἐνταῦθα σχολὴ θὰ περιλάβῃ τὸ δημόσιον
δενδροκομικόν, τὸν παρ' αὐτὸ δημόσιον ἱλαῖωνα καὶ λαχα-

νόκηπον, καὶ τὰς ἐν τῇ θέσει Χαμοστέρναις ποτιστικὰς
γαίας τοῦ δημοσίου, ἐκ στρεμμάτων 200 περίπου. Ἐν τῷ
κτιρίῳ τῶν δημοσίων ἔργων ἀπέναντι τοῦ δενδροκομείου,
οὗ μέρος κατέλαβεν τὸ στρατιωτικὸν δαμαλικοκομικόν, θὰ
ἐγκατασταθῇ βουστάσιον καὶ ἵπποστάσιον τῆς σχολῆς.

— Ἐπαγγέλθεν ἐξ Ἰνδιῶν, ὅπως ἐπίδοσις εἰς τὸν βασιλέα
τὰ ἀνακλητήρια αὐτοῦ γράμματα ὅπως ἐνταῦθα πρεσβευ-
τῆς τῆς Ἀγγλίας σὺν Ὁράτιος Ῥώμιοι.

— Ὁ κ. Δ. Βικέλας παρέδωκεν εἰς τὴν Ἑστίαν τοῦ
θεραπευτηρίου ὁ «Εὐαγγελισμός» τὸ διὰ τὸ καθίδρυμα τοῦ-
το ἀφένθ' ὑπὸ τῆς αἰοδήμου Τερψιχόρης Β. Μελά κληροδο-
τήμα ἐκ δεκακισχιλίων δραχμῶν.

— Ἡ Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργῶν τοῦ Λαυρελίου ἐκ-
χωρεῖ προσεχῶς πάντα τὰ ἐπὶ τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μεταλ-
λείων αὐτῆς δικαιώματα εἰς ἀγγλικὴν ἐταιρίαν ἀντὶ 130
χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν. Τὸ τίμημα θὰ καταβληθῇ κατὰ
τὸ ἥμισυ μὲν τοῖς μεριτοῖς, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ εἰς μετοχὰς
τῆς ἐκμεταλλευθησομένης τὰ μεταλλεῖα νέας ἐταιρίας.

ΑΔΑΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Α. Α. Δ. Ἀργαστόλιον. Τὸ λεκτικὸν καὶ ἀπάντησιν
μας θέλετε λάβει παρὰ τοῦ κ. Α. Μ. ἀναχωρήσαντος αὐ-
τόσεως. — κ. Κ. Κ. Πρέβεζαν. Ἐληφθῆσαν καὶ ἀπεστάλησαν
τὰ ζητηθέντα, πλὴν τριῶν δελτίων ἐξηγηθέντων ἀτυχῶς. — κ.
Ἀδελφ. Σ. Κωνσταντινούπολιν. Ἀπάντησιν μας ἔχετε τα-
χυδρομικῶς. — Φιλομοσίῳ. Ἀπόλλων ὁ Λοξίας πρὸς
Ἀγάθωνα ἐρωτήσαντα ἂν ἡ κομωδία δύναται ν' ἀνεχθῇ
ἐν τῇ δραματικῇ τέχνῃ εἰς ἣν περιωπὴν καὶ ἡ τραγωδία,
ἀπεκρίνατο : Ἡ ποίησις ἔχει δύο ὄτα. Δύνασθε νὰ
ἐρμηνεύσῃτε τὴν μυστηριώδη ταύτην ἀπάντησιν τοῦ Μου-
σηγέτου ; — κ. Α. Α. Ληξούριον. Ἀπεστείλαμεν τὸ ζητη-
θέν μὲ ἀπάντησιν μας ταχυδρομικῶς. — Κυρία Α. Ν. Ζ.
Ἀλεξάνδρειαν (Ῥουμανίαν). Ἡ ἀπόδειξις ὑπ' ἀριθ. 24
παρεδόθη εἰς τὸν πληρώσαντα τὴν συνδρομὴν σας. — Γραμ-
ματικῶ. Εἶνε τόσον πιθανὴ ἡ παραγωγή αὕτη, ὅσον καὶ
ἡ τῆς λέξεως Μιστράς, ἣν ἄλλος φιλόλογος παράγει ἐκ τῶν
Maison du trône ! — κ. Κ. Κ. Σμύρνην. Διὰ τοῦ
αὐτοῦ ἀναποκριτοῦ ἡμῶν θέλετε λαμβάνει τοῦ λοιποῦ
ἀσφαλῶς τὸ φύλλον. — κ. Φ. Μ. Π. Λονδίον. Ἡ παραγ-
γέλια σας ἐξετελέσθη. — Κυρία Ε. Σ. Ἀργαστόλιον καὶ Ε. Φ.
Χαλκίδα καὶ κ. κ. Θ. Α. Β. Δίεσπερσουλ, Σ. Α. Κωνσταντι-
νούπολιν, Ν. Κ. Θ. Ὑδραν. Ἐληφθῆσαν. — κ. Π. Κ.
Τρίπολιν. Ὑπάρχει πλὴν τῶν σημειουμένων «Βίος τοῦ
Κατσαντώνη» ὑπὸ Φραγκίστα. Περὶ τοῦ Ἀλῆ-πασα Beau-
champ «La vie d'Ali-pacha», καὶ πολλὰ ἐν τῇ ἱστορίᾳ
τοῦ Rouqueville καὶ τοῦ Σουλτανοῦ τοῦ Περραιβοῦ. —
κ. Ι. Ν. Γ. Πάτρας. Ἐγένετο συμφώνως τῇ ἐπιστολῇ σας.
— κ. Α. Ν. Δελφί. Ἀπηντήσαμεν ἰδιαίτερώς. — κ. Γ.
Κ. Πάτρας, Η. Μ. Πάρον, Κ. Χ. Χάλκην καὶ Α. Ι. Δ.
Ἀλεξάνδρειαν. Ἀπεστάλησαν. — Φίλω Μ'. Ἐπὶ πᾶσιν
ἀνεξαρτησίᾳ καὶ πεποιθήσις ἐπὶ τὰς ἰδίας δυνάμεις. Εἰς
τῶν ἀκολούθων τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος εἶπεν αὐτῷ ἐν
Ἀγίᾳ Ἐλένῃ : Μεγαλειότατε, ἂν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σας,
ὅτε εἴχετε καταστῇ κύριος τῆς Πρωσίας, θὰ ἀφήρουν τὸ
ἐξος τοῦ Μεγάλου Φρειδερίκου ἐκ Πότσδαν καὶ θὰ τὸ ἐφα-
ρον ἐγώ. — Μπά, ἀπεκρίνατο ὁ Ναπολέων, εἶχον τὸ ἰδι-
κόν μου. — κ. Σ. Δ. Χ. Ἰσραήλιν. Εὐχαριστοῦμεν
θερμῶς διὰ τὴν εὐμένειάν σας. Συνεμορφώθημεν τῇ ἐπιστο-
λῇ σας, ἀπηντήσαμεν δὲ ἰδιαίτερώς. — κ. Ν. Τ. Καρπε-
νήσιον. Ἀπεστάλη ὑμῖν τὸ ζητηθέν. Ἀνεκδοτα τοῦ ποιητοῦ
Α. Σούτσου δὲν γνωρίζομεν. Μήπως ἐννοεῖτε τὰ ἐκδεδομέ-
να ποιήματά του καὶ ποῖα ; — κ. Ι. Δ. Κ. Τρίκαλα. Ἐγένετο
ἡ μεταβολὴ τῆς διευθύνσεως, ὥς ἰδιαίτερώς ἐγρά-
ψαμεν. — κ. Ν. Δ. Ι. Ἀπόλλης εἶνε τῆς ἀληθείας ἡ μορφή.
— κ. Β. Π. Β. Κυθωνίας. Τὰ ζητηθέντα φύλλα καὶ ἀ-
πάντησιν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Ι. Ε. Κ. Σόρον.
Ἡ Γαλλία ἐν διαστήματι αἰῶνος ἐδημοκρατήθη τρίς. Ἡ
πρώτη δημοκρατία ἀνεκρήθη τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1792
τῇ προτάσει τοῦ Collet d'Herbois καὶ διήρκεσεν ὑπὸ τύ-
πον Συντακτικῆς Συνελεύσεως (Assemblée constituante),
Συνελεύσεως Νομοθετικῆς (Assemblée Legislative), Διευ-
θυντηρίου (Directoire) καὶ Ὑπατεύσεως (Consulat), μέχρι τῆς
18 Μαΐου τοῦ 1804, ὅτε ὁ Ναπολέων ἀνεκρήχθη αὐτο-